

[Formanden.]

Uden for Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Justitsministeren (Elmquist): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udlændinges Adgang til Landet og om Udstedelse af Pas m. m.*

Den gældende Fremmedlov af 5. Maj 1875 har i mange Aar vist sig at være utilstrækkelig til at fyldestgøre det moderne Livs Krav paa dette Omraade; navnlig siden forrige Verdenskrig har det været nødvendigt stadig at ændre og supplere Fremmedloven ved en Række midlertidige Love, som Regel med 2 Aars Gyldighed. Den nugældende Tillægslov, nemlig Lov Nr. 158 af 30. Maj 1946, fik dog, som de ærede Medlemmer vil erindre, kun Gyldighed eet Aar, idet jeg straks efter, at jeg var kommet til at arbejde med Problemerne i Forbindelse med Fremmedloven, blev klar over, at dette Lovkompleks og denne Samarbejdelse af gamle og nye Bestemmelser burde afløses af en ny Lov, der udelukkede gamle Bestemmelser og foretog Moderniseringer af Loven paa de Punkter, som maatte ventes at have blivende Betydning. Med den Opgave at udarbejde Forslag til en saadan ny Fremmedlov nedsattes derfor sidste Sommer et lille Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Justitsministeriet, Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet, Arbejds- og Socialministeriet, Handelsministeriet og Rigspolitichefen. Samtidig gik vi i Justitsministeriet i Gang med forskellige forberedende Arbejder. Udvalget har under sit Arbejde haft Lejlighed til at orientere sig om de andre skandinaviske Landes Fremmedlovgivning, ligesom nogle af Udvalgets Medlemmer under en Rejse til Stockholm hos den svenske Utlänningskommission har skaffet sig Oplysninger om Administrationen af den svenske Fremmedlovgivning. I Januar Maaned i Aar afgav Udvalget derefter som Resultat af sit Arbejde et Lovudkast med Bemærkninger til Justitsministeriet. Efter Aftale med mig har Udvalget derimod under Hensyn til Nødvendigheden af, at Arbejdet blev fremskyndet saa meget som muligt, afstaaet fra at afgive en egentlig Betænkning — hvis dette skulde have fundet Sted, vilde det givet have sinket Arbejdet noget. Til Genæld er Bemærkningerne gjort saa fyldige, at de i udstrakt Grad vil kunne erstatte en Betænkning. Jeg har i det store og hele

kunnet tiltræde saavel de Grundsynspunkter, Udkastet bygger paa, som den nærmere Udformning, Enkeltreglerne har faaet i Udkastet, og jeg har derfor i det aller- væsentligste ladet Udkastet danne Grundlaget for nærværende Lovforslag; der er dog fra min Side foretaget nogle mindre Ændringer i Udkastet, nemlig i §§ 1, 9, 15 og 34, hvorfor der er gjort nærmere Rede i Lovforslagets Bemærkninger.

Det foreliggende Lovforslag betyder først og fremmest en Kodifikation og Modernisering af de Regler i Fremmedloven af 1875, som endnu er i Kraft og er af praktisk Betydning, samt af Tillægslovgivningens Regler, saaledes som disse Regler har fundet Udtryk i den sidste Tillægslov af 30. Marts 1946. For en stor Del er Lovforslagets Bestemmelser i Overensstemmelse med den gældende Ret og Praksis paa dette Omraade, men derudover indeholder Lovforslaget ogsaa flere nye materielle Regler, navnlig indeholder det paa et vigtigt Punkt en betydningsfuld Nydannelse, nemlig Bestemmelserne om Oprettelsen af det saakaldte Udlændingsnævn. Den Del af Lovforslaget, der svarer til de gældende Regler, skal jeg ikke opholde mig meget ved, men kan i det væsentlige henvise til de udførlige Bemærkninger. Derimod skal jeg kort gennemgaa Hovedpunkterne af det nye, som Lovforslaget bringer, og her skal jeg i særlig Grad beskæftige mig med det, som altsaa er det essentielle, hvad angaar Nydannelse i Lovforslaget, nemlig Forslagets § 1 om Oprettelse af et Udlændingsnævn.

Jeg skal straks udtale, at jeg for mit Vedkommende med stor Tilfredshed har modtaget Udvalgets Forslag om Oprettelse af et saadant permanent Organ, hvis Opgave det skal være at beskæftige sig med Udlændinges Forhold i Relation til Fremmedloven. Jeg har kunnet tilslutte mig dette saa meget nemmere, som jeg allerede ved Udvalgets Paabegyndelse af sit Arbejde pegede paa, at jeg vilde finde det tiltalende, om man gennem Undersøgelserne og Arbejdet i Udvalget kunde naa til at skabe et saadant Organ, der kunde tage sig af disse Sager. Dette, at jeg ser med Tilfredshed paa Forslaget om Skabelse af et saadant Organ, maa selvfølgelig ikke anses som Udtryk for Utilfredshed med den bestaaende Ordning, hvorefter disse Anliggender i Øjeblikket og hidtil har været lagt i Justitsministeriets og i Politiets, navnlig Rigspolitichefens, Haand, og i sidste Instans i Justitsministerens Haand. Men selv om jeg maa mene, at Administratio-